

In memoriam

Elisabeth Ritzen

Het leven van Lies Ritzen werd in hoge mate gekenmerkt door haar gedrevenheid. Van jongs af heeft de dienstbaarheid aan de mensen centraal gestaan in haar leven. Haar 'zijn bij de mensen' - een uitdrukking van haar zelf - vond zijn wortel in een diep geloof. Zij kon met trots vertellen, gedoopt te zijn in de kathedraal van Roermond, al werd zij later Brabantse met de Brabanders. Haar beschouwende aard, die haar in diepe aanraking bracht met het Mysterie van het leven, kwam tot rijke ontplooiing door de vaderlijke begeleiding van haar geliefde pastoor de Kroon. Heel haar leven lang bleef zij nauw verbonden met de Benedictinessen van de abdij van Hekelgem in Vlaanderen. Uit de verbondenheid met Christus putte zij de kracht zich in te zetten voor tallozen. Met grote toewijding verzorgde zij haar Pa en Ma tot aan het einde van hun levensweg. Als jonge, geestdriftige vrouw was zij onvermoeibaar in de weer voor de sociaal-zwakkeren op 'Sint-Pieter', in de 'Pijp' en in de 'Vogelwijk' van Den Bosch. Die lijn van charitatieve hulpverlening zette zij haar hele leven voort, steeds zoekend naar nieuwe structuren, haar onweerstaanbaar enthousiasme overdragend op anderen, en telkens weer direct contact zoekend met mensen in nood. Hoeveel zieken in het Carolus heeft zij bezocht? Hoeveel mensen, ook buiten Den Bosch, die geen uitweg zagen, konden verder door de kracht die van háár manier van helpen uitging? Velen ook hebben in hun persoonlijke en maatschappelijke ontwikkeling Lies meegemaakt als iemand, die meeleeft en kon luisteren, en behoedzaam mee de richting zocht.

Zij ontving de onderscheiding 'Pro Ecclesia et Pontifice', en zij was er blij mee, omdat daardoor haar 'zijn bij de mensen' als behorend tot het wezen van de Ecclesia beschouwd werd.

Het is geen wonder, dat Lies die zelf de gave van het woord had, geboeid werd door het geschrift, door het boek. Zij noemde zich zelf graag uitgeefster, en zij was het ook. Zij was zich bewust van de diepgaande invloed van de boeken, die zij meehielp creëren en

verspreiden. Intelligent als zij was, en begiftigd met een scherp zakelijk inzicht en gevoel voor efficiëncy, was zij uitermate capabel in de belangrijke functies, die zij bij Uitgeverij Malmberg bekleedde. Mede door haar totale inzet in een periode van meer dan veertig jaar, beleefde Malmberg een enorme groei, ook al bracht het bedrijf haar persoonlijk niet de voldoening, die zij verwachtte.

In haar werk had zij volop gelegenheid tot persoonlijk contact met medewerkers en auteurs. Zij genoot van het succes van anderen, wist op fijngevoelige manier te troosten en gaf daadwerkelijke hulp, waar nood was. En degene, tot wie Lies zich in een toespraak richtte, zal niet licht haar geestige, fijnzinnige woorden vergeten.

En toch was deze vrouw, die bij de mensen was, niet 'van de mensen', zoals zij zelf zei. Vele uren van eenzaamheid heeft zij gekend en daaronder tot schreiens toe geleeden. Maar vaker nog werd zij overweldigd door het geluk te mogen leven. Zij ging op in muziek, literatuur en beeldende kunst. Zij genoot op intense wijze van de natuur, en de 'Brabantse dreven' waren haar bijzonder dierbaar. Zij genoot bovenal van het samenzijn met vrienden en bekenden. Op haar ziekbed, toen de hoop op genezing verflauwde, wenste zij: "Ik was zo graag nog een paar jaar bij jullie gebleven." Ook heeft zij toen gezegd: "Jullie zullen mij toch niet vergeten?"

Als wij haar gedenken, hetzij in onze gebeden, hetzij in onze gesprekken, mag daarin doorklinken de dankbaarheid, vervat in een van haar liefkoosde liederen, het Magnificat, dat op haar eigen verzoek ten gehore werd gebracht bij haar begrafenis, en dat zij ook op haar gedachtenisprentje wilde.

*Mijn ziel prijst groot de Heer,
Mijn geest jubelt van vreugde in God, mijn Redder,
Want Hij ziet op de geringheid neer van zijn dienstmaagd.
Zie, van nu af prijzen mij zalig alle geslachten;
Want de Machtige heeft aan mij grote dingen gedaan:
Zijn Naam is heilig!*

september 1975